

Sygn. akt VIII C 2496/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta Ł. Administracji Zasobów Komunalnych Ł. w Ł.

przeciwko M. P. (1)

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda Miasta Ł. Administracji Zasobów Komunalnych Ł. w Ł. na rzecz pozwanej M. P. (1) kwotę 1.476 zł. (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2496/15

UZASADNIENIE

W dniu 5 grudnia 2005 roku powód Gmina Ł. - Administracja (...) Ł. (...) wytoczył przeciwko pozwanym B. P. i M. P. (1) powództwo o zapłatę solidarnie kwoty 5.290,09 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwane zajmują lokal mieszkalny nr (...) przy ulicy (...) w Ł.. Pomimo ciążącego obowiązku płacenia na rzecz powoda czynszu do 10 dnia każdego miesiąca, pozwane nie wywiązywały się z tego zobowiązania. Dochodzona przez powoda kwota 5.290,09 zł. stanowi zadłużenie pozwanych na koniec października 2005 r. i w jej skład wchodzi kwota 1.742,47 zł. tytułem odsetek.

(pozew 2- 4)

W dniu 9 maja 2006 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie przeciwko pozwanym nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający powództwo w całości.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 21)

Od powyższego nakazu M. P. (1) wniosła sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości. W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż nie zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu w okresie objętym powództwem, gdyż do 1995 r., kiedy uzyskała pełnoletniość mieszkała w domu dziecka, następnie u swojej ciotki w Ł. przy ul. (...). Od 1 stycznia 2003 r. M. P. (1) była zameldowana w S., gdzie mieszkała ze swoim konkubentem. Pozwana podniosła również, że nie była najemcą przedmiotowego lokalu mieszkalnego. M. P. (1) wyjaśniła, że była zameldowana w lokalu mieszkalnym nr (...) przy

ulicy (...) w Ł., gdyż mieszkała tam jej matka. Ponadto pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia za okres do dnia 5 grudnia 2002 r.

(sprzeciw k. 4 9- 5 0)

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi ustanowił dla M. P. (2) pełnomocnika z urzędu.

(postanowienie k. 61)

Pismem z dnia 30 września 2015 r. pełnomocnik pozwanej ustanowiony z urzędu podtrzymał dotychczasowe stanowisko przedstawione przez pozwaną oraz wniósł o oddalenie powództwa w całości. Ponadto pełnomocnik pozwanej wskazał, że do roszczenia powoda ma zastosowanie 3 letni okres przedawnienia.

(pismo procesowe k. 71- 72)

Na rozprawie w dniu 11 lutego 2016 roku pełnomocnik powoda nie stawiał się, zaś pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości.

(protokół rozprawy k. 82- 85)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. P. (1) do 1995 r., kiedy uzyskała pełnoletniość mieszkała w ośrodku szkolno- wychowawczym nr 2 przy ul. (...).

(zeznania pozwanej M. P. (1) k. 84 , zeznania świadka E. S. k. 83 , zeznania świadka W. W. k. 83)

Następnie M. P. (1) zamieszkała u swojej ciotki, B. A. w Ł. przy ul. (...). Od 3 stycznia 2003 r. M. P. (1) zamieszkała w S. ze swoim konkubentem, aż do 2012 r.

(zeznania pozwanej M. P. (1) k. 84 , zeznania świadka W. W. k. 83)

M. P. (1) była zameldowana w lokalu mieszkalnym nr (...) przy ulicy (...) w Ł..

(zeznania pozwanej M. P. (1) k. 84)

Decyzją z dnia 19 sierpnia 2010 r. wymeldowano M. P. (1) wraz z nieletnim synem M. P. (3) z pobytu stałego w Ł. przy ul. (...).

(decyzja k. 53- 54)

Decyzją z dnia 30 września 2010 r. Wojewoda (...) utrzymał w mocy powyższą decyzję.

(decyzja k. 55- 56)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny bądź na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, których prawdziwości i rzetelność ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron procesu, a nadto w oparciu o wiarygodne w całości, logiczne i spójne zeznania pozwanej oraz świadków E. S. i W. W..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie w stosunku do pozwanej M. P. (1).

Pozwana wskazała, iż nie zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu w okresie objętym powództwem. Na wstępie należy zgodzić się ze stroną pozwaną, że M. P. (1) nie był najemcą lokalu mieszkalnego nr (...) przy ulicy (...)

w Ł.. Zatem podstawą prawną odpowiedzialności pozwanej może być wyłącznie art. 688 § 1 kc, zgodnie z którym za zapłatę czynszu i innych należnych opłat odpowiadają solidarnie z najemcą stale zamieszkujące z nim osoby pełnoletnie. Natomiast art. 688 § 1 kc ogranicza odpowiedzialność tych osób do wysokości czynszu i innych opłat należnych za okres ich stałego zamieszkiwania.

Jak wynika z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w okresie, za który powód żąda w niniejszym postępowaniu zapłaty, czyli do końca października 2005 r., M. P. (1) nie mieszkała w lokalu mieszkalnym nr (...) przy ulicy (...) w Ł.. Z zeznań E. S. i W. W. popartych zeznaniami samej pozwanej jasno wynika, że M. P. (1) do 1995 r., kiedy uzyskała pełnoletniość mieszkała w ośrodku szkolno- wychowawczym nr 2 przy ul. (...), następnie zamieszkała u swojej ciotki, B. A. w Ł. przy ul. (...), a od 3 stycznia 2003 r. aż do 2012 r. mieszkała w S. ze swoim konkubentem. Należy również zauważyć, że podobnych ustaleń co do okresów i miejsca zamieszkania M. P. (1) dokonały organy administracji publicznej wydające decyzje w przedmiocie wymeldowania pozwanej.

Wprawdzie M. P. (1) była do 2010 r. zameldowana w lokalu mieszkalnym nr (...) przy ulicy (...) w Ł., jednakże sama okoliczność zameldowania w danym miejscu w żadnym razie nie może wyłącznie przesądzać o faktycznym miejscu zamieszkania osoby. Należy mieć na uwadze, że czynność zameldowania jest jedynie czynnością administracyjną i nie jest równoznaczna z miejscem zamieszkiwania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

Tymczasem przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe jednoznacznie wskazuje na to, że w przedmiotowym lokalu mieszkalnym

w okresie do końca października 2005 r., za który powód dochodzi należności czynszowych, M. P. (1) nie zamieszkiwała. Z tej przyczyny powództwo w przedmiotowej sprawie przeciwko pozwanej musiało podlegać oddaleniu, jako niezasadne.

Ponadto M. P. (1) podniosła zarzut przedawnienia roszczenia za okres do 5 grudnia 2002 r. Powód nie wskazał za jaki okres dochodzi zapłaty, poprzestając jedynie na podaniu daty końcowej- październik 2005 r. Zgodnie z art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Nie ulega wątpliwości, że zobowiązanie pozwanej wobec powoda jest świadczeniem okresowym. W myśl przepisu art. 118 kc, który stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. Wobec tego termin przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda wynosi 3 lata. W myśl art. 120 § 1 kc zdanie pierwsze bieg przedawnienia zaczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W przypadku roszczenia powoda należy przyjąć, że roszczenie stawało się wymagalne oddzielnie za każdy miesiąc z osobna. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania oraz to, że powództwo w przedmiotowej sprawie zostało wytoczone w dniu 5 grudnia 2005 r., roszczenie powoda za okres przed 5 grudnia 2002 r. należy uznać za przedawnione.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c. Ponieważ żądanie powoda zostało oddalone

w całości to pozwanej należy się zwrot niezbędnych kosztów poniesionych w celu obrony jej słusznych praw (art. 98 § 3 k.p.c.). Koszty poniesione przez pozwaną wyniosły łącznie 1.476 zł i obejmowały koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 1.200 zł. (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) oraz 276 zł. tytułem podatku VAT.